

Nr 141.

Av herr **Edberg**, om förbud för ordförande i taxeringsnämnd att vara ledamot av prövningsnämnd.

Enligt taxeringsförordningarna skall det i kommunerna finnas taxeringsnämnder, som ha att verkställa taxering av de skattskyldigas inkomster för året. Även om det är hela nämndens uppgift att fastställa taxeringarna torde ordföranden i nämnden utöva stort inflytande och i många fall avgöra dess beslut. Den som anser sig ha blivit taxerad på ett orättvist eller oriktigt sätt kan anföra besvär över taxeringsnämndens beslut hos den för ett helt län gemensamma prövningsnämnden. I prövningsnämnderna insätts ofta taxeringsnämndsordförande, därför att de äga god kännedom om taxeringsförordningarna och deras tillämpning. Men följderna av detta blir att taxeringsnämndsordförandena i deras egenskap av ledamöter av prövningsnämnden få pröva de beslut, som fattats i deras egna taxeringsnämnder. Detta kan knappast underlätta en opartisk granskning av frågorna inom prövningsnämnderna. När en skattskyldig överklagat taxeringsnämndens beslut angående sin taxering är det naturligt att taxeringsnämndsordföranden, om han är ledamot av prövningsnämnden, icke vill gå med på några ändringar. Det är därför ofta svårt för en klagande att erhålla rättelse hos prövningsnämnden. Dess beslut kan sedan överklagas hos kammarrätten, och det har ofta visat sig, att besvär, som avslagits av prövningsnämnden, godkänts av kammarrätten.

Enligt mitt förmenande måste det anses oegentligt, att en taxeringsnämndsordförande kan utses till ledamot av prövningsnämnden. Prövningsnämndsledamöterna böra, för att kunna behandla ärendena opartiskt, vara helt obundna av taxeringsnämndernas beslut.

Med anledning av vad som anförts får jag hemställa,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte begära, att ordförande i taxeringsnämnd ej måtte utses till ledamot av prövningsnämnd.

Stockholm den 21 januari 1946.

P. J. Edberg.
